

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὡς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ παθήματος τοῦ «Ἀβέρωφ» ἡ ἀνορθωτικὴ κυβέρνησις ἀπέκρυπτε τὰς ἐκ Devon-port καὶ Plymouth εἰδήσεις, ἵνα δυνηθῆ νὰ μειώσῃ τὰς ἰδίας εὐθύναις, προκειμένου περὶ ἀτυχήματος ἐξ ὑπαιτιότητός της προσελθόντος, οὕτω καὶ σήμερον ἀποκρύπτει καὶ δὲν φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῶν τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν τελευταίαν νόταν τῶν προστατίδων δυνάμεων τῆς Κρήτης, ὡς πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ἵνα προλειάνῃ διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν αὐτῆς ὀργάνων τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἡ κοινὴ γνώμη, ἀντὶ νὰ ἐξεγερθῆ ζητοῦσα παρὰ τῶν ὑπολόγων εὐθύναις, θὰ δεχθῆ, ὡς ἐξόχως συμφέρουσαν λύσιν, τὴν ἀναγνώρισιν καθεστῶτος ἐγκυμονοῦντος τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων, λόγῳ τῆς μετεώρου καταστάσεως καθ' ἣν ἡ μὲν τέως ἐνεργὸς ὑποχρέωσις τοῦ Α. Μ. Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἐνδιαφέρηται περὶ τῆς τύχης τῆς Κρήτης, καταδικάζεται εἰς ἀργίαν, τὰ δὲ κυριαρχικὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου θεωροῦνται διεθνῶς ἀνεγνωρισμένα.

Κατώρθωσε, διὰ τῆς πανηγυρικῆς δεξιώσεως τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τῆς συγκεντρώσεως τῆς προσοχῆς τοῦ πλήθους εἰς τὰ ἐν Φαλήρῳ τελούμενα, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς δυσφορίας τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ τῇ δυσμενῇ καὶ αὐθις πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα τροπῇ τῆς Κρητικῆς ὑποθέσεως, ἧς πᾶσα ἀναβολὴ γίνεται πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος—ἦτις, μικρὰ πτωχὴ καὶ ἀσθενὴς, δὲν δύναται ν' ἀντιμετρηθῆ πρὸς τὴν περισυλλεγομένην Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν ὡς ἀντίπαλος, εἴτε εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, εἴτε εἰς τὸ πεδίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν εὐνοιῶν— ἐν τούτοις ἡ κοινὴ συνείδησις ἀντιλαμβάνεται σαφέστερον τὰ πράγματα καὶ, δὲν ἐξεδήλωσε μὲν δυσφορίαν, διότι ἐφοβεῖτο πολλῶν χειροτέραν τροπῇ, ἀλλὰ κρίνει ἐκείνους οἰχαιρετικές, διαστρέφοντες τὰ γεγονότα, προσπαθεῖσι νὰ πείσωσι τὸν κόσμον, ὅτι ἔδει καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν ἴσως τοιαύτην λύσιν, ἀντὶ νὰ κλαίωμεν τὴν συμφορὰν μας. Καὶ ἡ κρίσις θεθαίως δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἐνθαρρυντικὴ διὰ τοὺς ἀνορθωτάς.

Φυλλορροοῦσιν ὁσημέραι τὰ χρυσόπτερα τῶν ὀπαδῶν τῆς ἀνορθώσεως ὄνειρα καὶ χρεωκοπεῖ ἡ ἀνορθωσις, ἦτις ἐν τούτοις, ἔχουσα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τυφλῶν νευρόσπαστον, τὴν διπλὴν Βουλὴν, ἡδύνατο, ἂν εἶχε τὸν προσήκοντα νοῦν, νὰ μεγαλοουργήσῃ. Ἄν τρεῖς Ὑπουργοὺς, γνωρίζοντες, ὡς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, τὰς

ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἧς ἡ διεύθυνσις τοῖς ἀνετέθη, εἶχεν ἡ ἀνορθωσις, θεθαίως θὰ ἐσημείου φαεινὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ὁρίζοντος ἢ διέλευσις της.

Ἄτυχως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶναι μόνος.

Ἐνδεχόμενον καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν κυβέρνησιν νὰ ἔχωσι τὴν καλὴν θέλησιν, ἀλλὰ θέλει οὐ ταυτὸν τὸ δύνασθαι, καὶ ἀπόδειξις αὐτὸς ὁ προϊστάμενος τῆς κυβερνήσεως ὅστις, λέγουσιν ἐμφορεῖται ἀγαθωτάτων διαθέσεων διὰ τὸ ναυτικόν. Ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν δὲν διευθύνει αὐτὸς, ἀλλ' ὁ ἐμπιστος κλικάρχης, ὅστις ἐννοεῖ νὰ διευθύνῃ τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, ὡς αὐτὸς ἐννοεῖ, οὐχὶ δὲ ὡς διανοεῖται ἐκεῖνος, οὐ ἢ ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν παράστασις συμβολίζει τὸ ἔνσαρκον ἀγαθόν.

Μὲ ἐξ ἧς ἐπτά συνεπῶς ἐκ σαρκὸς ἀγάλλματα δὲν διευθύνονται τὰ κράτη. Διὰ τὴν τοιαύτην διεύθυνσιν ἀπαιτοῦνται ἄνδρες μὲ νοῦν καὶ θέλησιν, ἀλλ' ἡ ἀνορθωσις ἕνα καὶ μόνον τοιοῦτον ἄνδρα ἀνέδειξε, καὶ μὲ μόνην τὴν καλὴν ἐργασίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ δὲν ἐπιτυγχάνονται ἀνορθώσεις.

Αἱ κρίσεις ἡμῶν αὐταὶ εἶναι αἱ κρίσεις τῶν μεγάλων λαϊκῶν ὁμάδων, αἵτινες, μετὰ τὴν ἀτυχή τροπὴν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, τὴν ἐπικίνδυνον δηλαδὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἀναβολὴν τῆς ὀριστικῆς διακανονήσεως τοῦ ζητήματος, ἤρξαντο νὰ σκέπτονται, τὸ διατὶ ἐγένεν ἡ ἐπανάστασις; διατὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Βενιζέλος; διατὶ ἐγένεν ἡ λεγομένη ἀνορθωσις; διατὶ αἱ ξένοι διοργανωτικαὶ ἀποστολαὶ; οἱ φόροι; καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα φορτώματα, ὅταν οὕτω τὴν Κρήτην δυνάμεθα νὰ ἐνώσωμεν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, οὕτω εἰς τὴν Τουρκίαν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων μας;

Κατηγορήθησαν τὰ παλαιὰ κόμματα διὰ τὴν λεγομένην ἀφρογὸν στάσιν καὶ ἐδημιουργήθη τὸ Γουδί ἐκ λόγων ἐθνικῆς φιλοτιμίας· σήμερον γίνεται ἡ σκέψις περὶ τοῦ ἐπιθέτου δι' οὗ θὰ χαρακτηρισθῆ ἡ στάσις τῆς ἀνορθωτικῆς κυβερνήσεως καὶ περὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἀμοιβῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις, διὰ τῆς ἰδιοτύπου ὄλως πολιτικῆς του, ὑπεβίβασε τὸ Κρητικὸν ζήτημα εἰς πολλῶν ἐλάσσονα θέσιν ἐκείνης ἣν ἐν ἔτει 1906 ἐπέτυχεν ἡ τότε κυβέρνησις Θεοτόκη.

Καὶ ποῦ ἀκόμη οἱ ἀληθεῖς καρποὶ τῆς ἀνορθώσεως! Αὐτοὺς θὰ τοὺς δοκιμάσωμεν ὀλίγον ἀργότερα, κατὰ τὸ 1912, ὅταν ἐξαντληθῶσιν αἱ πρόσοδοι τοῦ δανείου καὶ τὰ ἀποταμιεύματα τῶν ταμείων τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τοῦ Στόλου, τὰ ὅποια ἡ Ἀνορ-

θωσις, κατὰ τὰς ἐπαγγελίας της, θὰ συμπύξῃ εἰς ἓν ταμεῖον, τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ Δημοσίου.

ΕΠΙΧΡΗΣΙΜΟΙ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Προχθὲς τὸ βράδυ εἶχαμε χωθῆ μέσα στὴ γωνιά τοῦ καφενεῖου μὲ μὴ δὴμιλητικὴ Κυρία καὶ ἓνα φίλο μου. Ἀρχίσαμε νὰ μιλάμε γὰρ ὅλα τὰ θέματα ποῦ μποροῦν νὰ συζητῆ κανεῖς, ὅταν μάλιστα ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ βρισκεται καὶ μὲ μὴ διαβασμένη γυναῖκα. Ἡ φιλολογία καὶ ἡ ποίησις, τὸ φλέοτ καὶ ὁ ἔρωτας, ἡ σύγχρονη λογογραφία καὶ τὰ τραγούγια τοῦ μεγάλου μας Παλαμά, ποῦ ζήτησε τὸν Θεὸ παντοῦ ὅπου ἡ ὀχλοσσο ἐκπλώνεται καὶ ἀνθίζουσι τὰ δέντρα, ἦταν ἀντικείμενα στὴ βραδυὴν μας συζήτησι.

Μεσ' ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὁμιλία, μὰ τὴν ἀλήθεια πολὺ ἐνδιαφέρουσα, σὲ μὴ στιγμὴ σιωπῆς, ἄκουσα τὴ φωνή της νὰ διακόπτῃ τὴν προσωρινὴ σιγὴν μ' ἓνα: Κυνηγᾶτε, Κύριε;

Μάλιστα, Κυρά μου, ἀπήτησα, ὅταν ὁ φίλος μου, amateur-κυνηγός καὶ αὐτὸς, ὁμολογοῦσε τὰ ἴδια.

Ἄν μποροῦσα νὰ μάντευα γι' αὐτὴ τὴν ὥρην τὴ δυσφορία καὶ τὸ κακοκάρδιμα τῆς ὁμιλήτρας μ' ἐ, ἀνελάμβανα νὰ κατακεραυνώσω μ' ὅλη τὴ ρητορικὴ μου δύναμι τὰ ἄπειρα τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου πλήθη.

Δεῖγμα παληοῦ πολιτισμοῦ, ἀνάξιου γιὰ τὸν αἰῶνα μ' ἐ, ἔθιμον βράβηρο, χωρὶς νόημα, ἀσκησις, ὅπως ἡ περισσώτερες, ἀπὸ τὴν ὀπίκην, ἐδῶ, ἡ γυναῖκες ἀποκλείονται, γιὰ νὰ χροῦν οἱ Κύριοι ἀνοικτὸ τὸ πεδίο γιὰ τὰ θελήματά των. Πρόσχημα παρκαλισίας καὶ ὄχι εὐχαρίστησις, ὅπως θέτε νὰ πῆτε, μάλλον σκληρότης. Ἐτσι τέλειον ὁ Φιλιππικὸς της,

Ἐστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα τί μποροῦσε νὰ κἀνὴ κανεῖς, παρὰ μ' ὅλη τοῦ τῆ δύναμι νὰ ὑπερκασιπθῆ ἀπὸ τέτοιες κατηγορίες ποῦ γιὰ μὴ στιγμὴ, ὅταν σκεφθῆς ἀπὸ τὴ χεῖλάκια βγαίνανε, ξεχνᾶς τὴν πραγματικότητά τους.

Ἀλλὰ ξεχνᾶτε, Κυρά μου, λέει ὁ φίλος μου, πῶς τὰ ζῶα ἀπὸ τὰ πεῖδ παληὰ χρόνια γεννηθήκανε γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιῆ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ θάνατό τους.

Αὐτὸ εἶναι ἓνα εὐκόλο ἐπιχείρημα, εἶπε ἡ σκληροκαρδὴ τῶν κυνηγῶν πολεμιστριά.

Τὸ κυνηγι δὲν εἶναι μόνον Sport, ὅπως λέει ἓνας Γάλλος δημοσιογράφος, εἶναι μὴ μὴ μεγάλη ποιητικὴ σχολὴ γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη. Ὁ κυνηγὸς τῆς περισσώτερες φορὲς εἶναι ποιητῆς λεπτός μὲ νόημα καὶ μὲ ἰδέες, ἀπ' αὐτὰς ὅμως ποῦ δὲ δημοσιεύονται ποτέ. Τοὺς ἀρεσεῖ νὰ σηκώνονται τὸ πρωτὸ, ν' ἀπολαμβάνουν τῆς πρωτῆς ὥρας, τὸ θροῦμπι, τὸ χωριὸ μὲ τὰ βουνά του, καὶ πολλὰς φορὲς, στὰ ξημερώματα, ξεχνοῦνε πῶς βρίσκονται στὴς Ράσες γιὰ καρτέρι

στά τρυφώνια, αφηρημένοι από το μεγαλείο και τη ποίηση της ανκτολής.

Το κυνήγι μάζυ με πολλά έγινε μια κοινωνική συνθήκη, μια ανάγκη, αξιοσύστατη άσκησης και η ελληνική κατάχρησις και σκληρότης γίνεται άλλοθι.

Όπου ο άνθρωπος έπρεπε να σέβεται για την ηλικία, το γένος, την αξιοπρέπεια και της συνθήκες που υπάρχουν, εκεί μας δείχνει όλη τη σκληρότητά του.

Είναι φοβερό όταν σκεφθώ κανείς στη διαστροφή που γίνεται στο κελό και στο ώραιο εις βόρος του ανθρώπου. Μ. Ι. Μ.

ΘΕΜΙΣΤ. Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ

Υπάρχουν ενίοτε προνομιούχοι τινες άνθρωποι, ολίγες τοιαύτην εν τω πνεύματι των κοινωνιών καταλαμβάνουσι θέσιν, ώστε βαθμηδόν και κατ' όλιγον ο κόσμος λησμονεί ότι εισί θνητοί και θεωρεί αυτούς αιώνιους.

Ες την τάξιν των ανθρώπων τούτων προδήλως άνηκε και ο Θεμιστοκλής Πετροκόκκινος. Εις ουδενός τον νοϋν επήρχετο η ιδέα, ότι θα εκλείψει ποτε, και δια τούτο το άγγελμα του θανάτου του οδυνηράν προδξένησε κατάπληξιν εν Ερμουπόλει, ήτις πολυτρόπως εξεδήλωσε την θλίψιν της ιδιαίτετα όμως το βαθύ επί τω θανάτω του επιφανούς άνδρος πένθος εξεδηλώθη εν Ποσειδωνία, ήν ο μεταστάς περιέβαλλε πάντοτε δι' όλης της στοργής του. Οι κώδωνες των εκκλησιών των τε ορθοδόξων και των καθολικών πενήτως ήχησαν, αι σημαίαι των τε εκκλησιών και των εκείσε επαύλεων μεσίτοι εδήλουν το γενικόν πένθος, ενφ' ολόκληρος ο πληθυσμός του χωρίου συνήλθεν εις πάνδημον επιμνημόσυνον δέησιν εν τω ιερφ ναφ της αποτομής της τιμίας κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, καθ' ήν ώραν εκηδένετο ο νεκρός εν Παρισίοις.

Για μικράν δώσωμεν τοις αναγνώσταις μας ιδέαν περί του άνδρος, δν γενικώς εθρήνησεν ή Ερμουπόλις, αναγράφωμεν μικράς βιογραφικάς σημειώσεις και εν πρώτοις αντιγράφωμεν πανθ' όσα εν Πετρούπολει εδημοσιεύθησαν εις την εφημερίδα Monde commercial industriel Russe εκδόσεως 1910.

Ο Πετροκόκκινος, Θεμιστοκλής Ιβάνοβιτς, εν ενεργεία σύμβουλος της Επικρατείας, γεννήθη εις την Ελλάδα εν τη νήσφ Σύρφ. Αμα τφ πέρατι των γυμνασιακών του σπουδών, λαβών το απολυτήριον του το 1851, μετέβη εις την νότιον Ρωσίαν και διή εις Ταϊγάνιον και Μαριούπολιν, ίνα ασκηθί εις το εμπόριον των σιτηρών. Διαμείνας εις τα μέρη ταυτα επί τριετίαν περίπου, μετέβη ακολουθώς εις Λονδίνον, όπου διέμεινε πλέον του έτους, προς συμπλήρωσιν των εμπορικών του σπουδών.

Εξ Αγγλίας απήλθεν εις Πετρούπολιν, όπου ενεκατέστη οριστικώς, διορισθείς εις τον ακμάζοντα τότε εμποροκρατικόν οίκον Ροδοκανάκη, δν κατόπιν και διηύθυνε επί πολλά έτη. Οτε ο οίκος Ροδοκανάκη περιέστειλε τας εργασίας του, ο Θεμιστοκλής Ιβάνοβιτς Πετροκόκκινος έγινετο δεκτός, ως μεσίτης συναλλάγματος, εις το χρηματιστήριον της Πετρούπολεως.

Εν τη νέα του ταύτη εργασία επεδείξατο παροιμιώδη ενεργητικότητα. Κατά την περιόδον ταύτην, όπου ούδεντος επί των Οικονομικών του Reuters, ή προς κατασκευήν σιδηροδρομικών γραμμών εν Ρωσία ώθησιν εφθασεν εις την μεγαλειέραν έντασίν της και ο Θεμιστοκλής Ιβάνοβιτς Πετροκόκκινος συνειέλεσε τα μέγιστα εις την διάθεσιν μεγάλων κεφαλαίων εις μετοχάς και όμολογίας των γραμμών Ribinsky, Griasi-Tsaritzinsky, Orlov-Vitebsk, Baltiski και άλλων πολλών. Κατά το 1870, τη υποστηρίξει των σπουδαιότερων μελών του Χρηματιστηρίου, εξελέγη μέλος του διοικητικού Συμβουλίου της μεγάλης εταιρείας των Ρωσικών Σιδηροδρόμων, παρέμεινε δ' εις την θέσιν ταύτην επί πολλά έτη, υπό προέδρους τον κόμητα Strogonof, γαμβρόν του τότε Αυτοκράτορος, τον κόμητα Lamsdorf, τον κόμητα Baranoff, τον V. Polowtsoff. Συνειέλεσεν επίσης εις την ίδρυσιν της μεταλλουργικής εταιρείας του Sormovo, ως και της εταιρείας των Ρωσικών χρυσοουργείων και πλείστον άλλων βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Παραιτηθείς το 1880 από του χρηματιστηρίου της Πετρούπολεως ενεκατέστη εις Παρισίους. Παρά την εις το εξωτερικόν διαμονήν του όμως ο Θεμιστοκλής Ιβάνοβιτς Πετροκόκκινος, ερχόμενος πλειστάκις του έτους εις Πετρούπολιν, διατηρεί πάντοτε τας στενάς σχέσεις του προς την Ρωσίαν, όπου συγκεντρώνται άπαντα τα συμφέροντα αυτου και προς ήν επί πλέον συνδέεται δια της φιλανθρωπίας, καθ' όσον έγινετο ιδρυτής και διατελεί μέλος του διοικητικού Συμβουλίου του ασύλου της Αγίας Όλγας, ου σκοπός ή εις τα πτωχά παιδιά εξασφάλις εντίμου πόρου ζωής, δια της εκμαθήσεως οινούδηποτε βιοποριστικού επαγγέλματος. Το 1909 ο Θεμιστοκλής Ιβάνοβιτς Πετροκόκκινος ώνομάσθη Σύμβουλος της Επικρατείας εν ενεργεία. Εις το σημείον τούτο λήγουσιν αι πληροφορίες της Ρωσικής εφημερίδος. Είναι όμως γνωστόν ότι εις το ενεργητικόν της δράσεως του Θ. Ζ. Πετροκόκκινου άνήκει και ή εν έτει 1882 ίδρυσις εν Παρισίοις της Banque Russo-Francaise. Ως Έλλην ο Θ. Ζ. Πετροκόκκινος ουδέποτε ελησμονεί την Ελλάδα, αλλά πάντοτε υπέρ αυτής εξόχως εργάσθη, χιλιάδας όλας δραχμών δαπανών, ίνα Γαλλικαί και Ρωσικαί εφημερίδες υποστηρίξωσι τα Έλληνικά συμφέροντα μόνον δε κατά το 1897, γνωρίζομεν ήμεις οι εν Ερμουπόλει, ότι επεμψε 30000 δραχμών προς περιθάλψιν των προσφύγων Κρητών, προς δε ότι κατά τον Ρωσοτουρκικόν πόλεμον του 1878, τη εισηγήσει αυτου και δι' αυτου, μās απέστάλησαν εκ Ρωσίας 10000 όπλα μειά των πυριτοβολών των και, δια την αποστολήν των όποιων εις Ελλάδα, εδαπάνησεν αυτός και ο εν Τεργέστη Αμβρόσιος Ράλλης 500 λίρας. Εις την Σύρον διεκρίθη πάντοτε δια το φιλόθησκον του, δέν υπάσχει δε ναός εν Ερμουπόλει οστις να μη κοσμηται με άρχετα Ρωσικής τέχνης άφιερώματα του κ. Θ. Ζ. Πετροκόκκινου, εκτός του εν Ποσειδωνια ιεροϋ ναου του Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου, δν αι πολυπληθείς αυτου έλευθεριότητες κατέστησαν άληθές καλλιτέγνημα. Αλλά και εις πλείστα σωματεία της Ερμουπόλεως εδειχθη εδεργετικώς, πρώτιστα του Συλλόγου της « Αλληλοβοηθείας » διό και εις ένδειξιν πένθους ο τε Σύλλογος της « Αλληλοβοηθείας » και ο των « Εμποροπαλλήλων » έφερον μεσιτίους τας σημαίας των, και δια συλλυπητηρίων εγγράφων διηρημήνευσαν τόβαθν των μελών των πένθος. Δόγω της εξόχου δράσεως του και των σοβαρών άληθώς υπηρεσιών του ευμνήθη δια πολλών ανωτέρων Ρωσικών παρασήμων, του Γαλλικού παρασήμου του λεγεώνος της τιμής, του χρυσοϋ Σταυρου του Έλληνικού τάγματος των Ιπποτών του Σωτήρος, τελευταίως δε ή Α. Α. Μ. ο αυτοκράτωρ πασών των Ρωσικών τφ άπένευε και το δικαίωμα της κληρονομικής εδγενείας. Τοιούτος έγινετο ο Θεμιστοκλής Ζ. Πετροκόκκινος, παρασχών έαυτον αξιομίμητον παράδειγμα τοις εν τφ εξωτερικφ εργαζόμενοις Έλλησιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Εξ αντλημένος, πάσχων και σχεδόν λησμονηθείς, έτελεύτησε τον βίον εις τινα εσχάτιαν του Βασιλείου, την ιδιαιτέρην του πατρίδα

Αμοργόν, εις των διαπρεπών εκείνων άνδρών, ών ή οξύτης της αντιλήψεως, συνδυαζομένη προς σπανίην εύθυκρυσίαν και εύσυνειδησίαν, άποτελοϋσι τον ιδεώδη τύπον του δικαστικού άρχοντος, ο Δημοσθένης Αντωνιάδης.

Τέκνον και αυτός εντίμου οικογενείας βιοπαλαιστών μετα κόπων και μόχθων διήνυσε την ανάντη της έπιστημονικής μαρμάσεως τρίβον ένωρίς όμως εισαχθείς εις την δικαστικήν υπηρεσίαν, ως άντεισαγγελεύς το πρώτον, ως Εισαγγελεύς κατόπιν, σπανίας επεδείξατο άρετάς και εξαιρετικά πλεονεκτήματα εις άμφοσολογίας περιστάσεις, ιδία δε καθ' ήν έποχην διήύθυνε την Εισαγγελίαν της πρωτεύουσας, είτε ως άντεισαγγελεύς, είτε ως Εισαγγελεύς.

Τα πλεονεκτήματά του ταυτα εκτιμώσα ή πολιτεία εξελέξατο αυτόν μεταξϋ όλων των εισαγγελέων της επικρατείας δια την θέσιν του Γενικού εν Κρήτη εισαγγελέως ότε ή θέσις του έμεινε χρεύουσα μετά την παραίτησιν του κ. Τσέλου.

Δέν εδέχθη όμως, άτυχώς δι' αυτόν, την άκρωσ τιμητικήν ταύτην θέσιν, προτιμήσας να μείνη εν Ελλάδα, ίνα βαθμηδόν και κατ' όλιγον υποκύψη εις ύπουλον και άμείλικτον πόλεμον άδιαλλάκτων έρεπετών, άτινα δι' άκαταπονήτων ραδιουργών κατώρθωσαν ν' απομακρυνθί δια της εκκαθάρσεως εξ ύπηρεσίας εν ή τόσον διέπρεψε.

Υποδειχθείς υπό των συμπολιτών του Αμοργίνων, δι' όνομι δημοφιλίσματος, ως υποψήφιος πληρεξούσιος κατ' τας ενεργηθείσας κατ' Αύγουστον του 1910 έκλογάς της Α' αναθεωρητικής διπλής Βουλής, μετέσχε του συνδυασμου των ήνωμένων κομμάτων ως Θεοτοκικός. Ατυχώς απέτυχε και χάρις εις τον και ανά τας Κυκλάδας γενόμενον τότε αισθητόν αντικυματισμόν του επαναστατικού της Πρωτεύουσας σάλου και χάρις εις γνωστόν άμείλικτον κατ' αυτου προσωπικόν πόλεμον. Ητο όμως πάντοτε ο ένδεδειγμένος αντιπρόσωπος της Αμοργου, δι' ο και, επικειμένων των προς συγκρότησιν της Β' διπλής Βουλής έκλογών, κατ' Νοέμβριον του 1911, εκλήθη μεταξϋ των πρώτων όπως μετάρχη του Βενιζελικού συνδυασμου, άλλ' ήρηθή.

Και έμεινεν ούτω εκτός ύπηρεσίας, κατκτηρούμενος υπό της ασθενείας και φθίνων εκ του μαρμασμου, οστις έφερεν αυτον εις τον τάφον.

Ειρήνη εις τον τάφον σου τεθλιμμένε νεκρέ, γαλήνη εις τον αιώνιον ύπνον σου!

Το «Βήμα» ειλικρινώς σε κλαίει και σοι εύχεται κούφην την καλύπτουσαν σε γην της πατρίδος και την μνήμην αιώνιην.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ως πληροφορούμεθα εξ άφορητής καταγγελιών του παρ' το ένταυθα υγειονομείφ υπηρετουότος υπιάτου του πολεμικού ναυτικού άπεστάλη ένταυθα προς ένεργείαν διοικητικών ανακρίσεων ο ανακληθείς ως γνωστόν εις τας τάξεις του πλωτάρχης κ. Τυπάλδος. Δέν γνωρίζομεν όποσον το πόρισμα των ανακρίσεων του κ. Τυπάλδου, εϊμεθα όμως εκτός πάσης άμφιβολίας, ότι ή πομπήλυξ των καταγγελιών του κυρίου υπιάτρου διεσράχη. Και ουκ ήν άλλως γενέσθαι, αφού ή καταγγελία του περιεστρέφτο εις το ότι ιδιώτης άντεποιείτο έργα υγειονομικού υπαλλήλου, ένω, ως είναι πασίγνωστον ο ιδιώτης ούτος δέν αντιποιείται έργα υγειονομικά, άλλ' παρίσταται άνεγκλίως, κατ' τας εξομολογήσεις, καλούμενος παρ' των έχόντων ανάγκην των υπηρεσιών του πλοίαρχων, ίνα συντάξη τα δηλωτικά του φορτίου των και τα παραδώση προς την υγειονομικήν άρχήν, ήτις, κατ' Α Νόμον, πρό της καταθέσεως, των δηλωτικών τούτων δέν δύναται να έπιτρέψη την έλευθεροκοινωνίαν των καταπλεόντων εις τον λιμέν' μας πλοίων. Αλλά πώς θα άντιληφθώσι τοιούτας ύπηρεσίας οι μόνον περί των έπιμισθίων των και των άποζημιώσεων των άσχολούμενοι ίκτροί του στρατου της ζηρ'ς και της θαλάσσης, άφ' ής άπεσπάσθησαν εις τα Υγειονομεία.

Μεγαλοπρεπέστατα ετελέσθη την παρελθούσαν Πέμπτην ή πανήγυρις του εν Χρούσοις Ι. Νικου του Γενεθλίου της Θεοτόκου. Εις την πανήγυριν ταύτην, ήν ήγειν ή εν Χρούσοις λαμπρά παροικία των εκεί διαθεριζόντων συμπο-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

λιτών μας συνέρρευσε πλήθος φιλεόρτων, ελάμ-
πρυνε δ' ή παρουσία του Σεβ. 'Επισκόπου μας
κ. 'Αθηνασίου, χοροστατήσαντος κατά την
θείαν λειτουργίαν. Τά θεορικά συγχορητήρια μας
είς τε τὸ ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τὸν ἐφη-
μέριον τοῦ ναοῦ καὶ τοὺς παραθερίζοντας ἐν
Χρῦσοις συμπολίτας μας, οἵτινες οὐδέποτε ἐ-
παύσαντο καθιστῶντες τὴν πανήγυριν τῆς Πα-
ναγίας τῶν κυνηγῶν μίαν τῶν ἐπισημο-
τέρων πανηγύρεων τῆς νήσου μας.

— Ὁ πρόεδρος τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς περὶ
μελέτης τῆς γενικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ δασμολο-
γίου καὶ ἐν γένει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἀ-
πέστειλε προσκλήσεις πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς, ἐν
οἷς καὶ ὁ πρῶν βουλευτὴς ἡμῶν κ. Βοκοτόπου-
λος, διὰ τῶν ὁποίων κληθῶνται τὰ μέλη νὰ
συνέλθωσιν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν
τὴν 12 ἰσταμένου διὰ νὰ συνεχίσωσι τὰς ἐργα-
σίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ὡς εἶναι γνωστὸν αἱ ἐρ-
γασίαι τῆς ἐπιτροπῆς εἶχον διακοπῆ ἀπὸ τοῦ
παραλθόντος ἔτους ἕως τυπωθῆ καὶ παρα-
σκευασθῆ διὰ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς πᾶσα ἐρ-
γασία σχετικῆ, ἣτις εἶχε προηγουμένως γείνη
παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰ-
κονομικῶν.

— Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὴν διὰ τὸ πα-
ρελθὸν ἔτος 1910 λογοδοσίαν, ἣν κατ' ἔτος ἡ
ἐκ Κυριῶν Ἐφορία τοῦ ἀρίστα παρ' ἡμῖν λει-
τουροῦντος Ὀρφανοτροφείου τῶν Θελέων τῶν
'Αλεξάνδρου καὶ Φιλίππου Μπαμπαγιώτη ὑ-
ποβάλλει πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν σεπτὴν ἡμῶν ἀ-
νασταν, Ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος τούτου, δὲν δυνάμε-
θα ἢ νὰ συγχαρῶμεν ἐγκραδίως καὶ τὸ Διοικη-
τικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν ἐκ Κυριῶν Ἐφορίαν
τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἰδιαίτερα δὲ τὴν ἀξίαν
παντὸς ἐπαίνου διευθύντριαν κ. Βασιλικὴν Ἀλι-
'Ηλιάδου, ἣτις διὰ τῆς εὐδοκίμου δραπέως τῆς
καὶ τῆς διοικητικῆς ἰκανότητός της, οὐ μόνον
τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα ἰκανοῖ πρὸς τὸν
προορισμὸν του, ἀλλὰ καὶ δικαιοῖ τῆς ἐλπίδας
ἅς ἐπ' αὐτὴν ἐστήριξε τὸ τε διοικητικὸν τοῦ
Ὀρφανοτροφείου συμβούλιον καὶ ἡ ἐκ Κυριῶν
Ἐφορία ὡς καὶ τὰς προσδοκίας τῆς ἐριτί-
μου Προέδρου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀθήναις Ὀρ-
φανοτροφείου κ. Ἰφιγενείας Α. Συγγροῦ, ἣτις,
ἐκλέξασα εἰδικῶς αὐτὴν μεταξὺ τοῦ ἀρίστου
προσωπικοῦ τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου ἰδρύματος,
τὴν ἐσύστησεν ὡς ἀρίστα δυναμένην νὰ διευ-
θύνῃ ἴδρυμα τῆς περιωπῆς τοῦ ἡμετέρου Ὀρ-
φανοτροφείου τῶν Θελέων.

— Ἐπανελθόντων ἀπάντων τῶν Καθηγητῶν τοῦ
παρ' ἡμῖν Γυμνασίου, ἤρξαντο αἱ ἐν αὐτῷ εἰση-
τήριοι καὶ ἐπαναληπτικαὶ ἐξετάσεις. Ἐκ τῶν
ἐπαναληπτικῶν ἐξετάσεων προήχθησαν μὲν οἱ
ἐξῆς ἑπτὰ μαθηταί. Ἐκ τῆς Α'. τάξεως οἱ
Μιχ. Κανούσης καὶ Ν. Παλιωκράτης ἐξ Ἀν-
δρου. Ἐκ τῆς Β'. οἱ Τσιλιμπουνίδης καὶ Βα-
κόνδιος. Ἐκ τῆς Γ'. Ρεθίμνης καὶ Δενδρινός
καὶ ἐκ τῆς Δ'. ὁ Γ. Πιτιλάκης. Ἀπερρίθησαν
δὲ ἐκ τῆς Α'. τάξεως οἱ Δ. Δημητριάδης, Β. Ἀντων-
ιάδης, Μ. Ἀνδρόνικος, καὶ Ἀναρ. Γεωργού-
λης, ἐκ τῆς Β'. οἱ Γεωρ. Καλεώδης καὶ Ν.
Κουτέπας καὶ ἐκ τῆς Γ'. ὁ Α. Ἀθανασόπου-
λος, τῶν τῆς τετάρτης τάξεως ἀπάντων ἀπο-
λυθέντων. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῶν εἰσητη-
ρίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι. Ἐξκολλοῦσιν δὲ
καὶ αἱ ἐγγραφεὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Γυ-
μνάσιον τὰ Ἑλλ. Σχολεῖα καὶ εἰς τὰ Δημο-
τικὰ τοιαῦτα, παρατηρουμένης ἀθρόας προε-
λεύσεως τῶν μαθητῶν εἰς ἅπαντα τὰ Σχολεῖα.

— Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἑκκλ. Συμβουλίου
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,
ἀφίκετο ἐκ Σαλαμίνος ὁ τοῦ ἐκεῖ Μητροπολι-
τικοῦ Ναοῦ, πρωτοψάλτης κ. Σταμ. Μπερῆς,
ὅστις καὶ ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ἀπὸ
τῆς σήμερον.

— Μετετέθη ὡς ἐπιστάτης τοῦ καθ' ἡμᾶς
Ταχυδρομείου ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀντώνιος
Κρόκιος ἀντὶ τοῦ κ. Γιαννουλάτου μετα-
τεθέντος εἰς Πάτρας. Τὸν κ. Κρόκιον ἡ τε ὑπη-
ρεσία καὶ ἡ Σῦρος γνωρίζουσιν ἀπὸ μακροῦ
ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον
πάντοτε ἀφορμὰς εὐαρεσκείας θὰ παρέχῃ ὁ
φιλόπρονος καὶ ἀκάματος ὑπάλληλος.

— Ἐνεκεν τοῦ θανάτου τοῦ πολυκλαύστου
ἀδελφοῦ του Θεμιστοκλέους ἀνεχώρησεν εἰς Πα-
ρισίους ὁ δημοφιλὴς συμπολίτης μας κ. Ἰωάν-
νης Πετροκόκκινος, πρῶν Δήμαρχος Ἐρμου-
πόλεως.

— Ἀύριον Κυριακὴν ἐν τῷ ἐν Πασειδωνίᾳ Ἰ. Ναῷ τοῦ
'Αγίου Ἰωάννου τελεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμ-
βουλίου Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀπὸδωσαν-
τος Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ναοῦ ἀειμνήστου Θεμιστο-
κλέους Ζ. Πετροκόκκινου.

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Αἰγίου ὁ συμπολίτης μας ἐργοστα-
σιάρχης κ. Ἄγγελος Ν. Παπαδάμ μετὰ τῆς Κυρίας του.

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας
κ. Τριαντάφυλλος Ν. Παπαδάμ δικηγόρος.

— Ἀπῆλθε πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων
ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Νομοῦ μας ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα
Πρωτοδικῶν κ. Ν. Κορριωτάκης.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Νομοῦ μας
θρησκευτικῆς περιόδου τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἡσαΐας
Πασόπουλος Ἱεροκέρυξ Κυκλάδων.

— Ἀνεχώρησε προχθὲς διὰ Σπάρτην οἰκογενειακῶς λα-
θῶν μηνιαίαν ἀδειαν, ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ν. Ἀλε-
ξανδρόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Θήρας ὁ φίλος κ. Ἄντ. Χωραφᾶς καθη-
γητὴς τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Τήνου ὁ Νομομηχανικός κ. Χέλμης

— Ἀφίκετο ἐκ Σερφίδου ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας
κ. Ἀντώνιος Ρεθύνης δικηγόρος.

— Μετὰ μηνιαίαν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα διατρι-
βὴν ἐπανέκαμψεν ὁ φίλος κ. Ἀθανάσιος Μανίκας διευθυντὴς
τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀρρένων.

— Ἀφίκετο ἐκ Πάρου, ἐνθα παρεβρίσεν, ὁ παρ' ἡμῖν κα-
θηγητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Θεοδ. Πολίτης μετὰ
τῆς Κυρίας του

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀλιβερίου ὁ καθηγητὴς τῆς Ἐμπορι-
κῆς Σχολῆς κ. Γεωρ Οἰκονόμου.

— Ἀφίκετο ἐκ Μυκόνου ὁ Ἱεροδιάκονος τῆς Ἀναστάσεως
κ. Ἀλέξ. Ἀσημομύτης.

— Ἀπῆλθεν ἐπανακάμπων εἰς Ἀθήνας ὁ φερέλις νέος
μαθητὴς τοῦ Πρακτ. Λυκείου κ. Γεωρ Βαλληγρόδας μετὰ τῆς
Δος ἀδελφῆς Μαρίας, παραμείναντες ἐπὶ μῆνα παρὰ τῷ ἐν-
ταῦθα ἀδελφῷ των. κ. Γρ. Βαλληγρόδᾳ Ἱεροψάλτῃ.

— Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἀνέβρωσε
τελείως ἡ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦσα σεβαστὴ δέσποινα
κυρία Μαρὶα χῆρα τοῦ ἀειμνήστου βουλευτοῦ Λακωνίας
Νικολάου Ρίτσου, μήτηρ δὲ τοῦ συμπαθοῦς πρωθυερού τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κ. Μιχαῆλ Ρίτσου Οἰκονόμου

— Διωρίσθη δικαστικὸς κλητὴρ παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ
Σύρου ὁ κ. Σωκράτης Στεφάνου.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἑορτὴν τῆς Ἰψώσεως τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ, τελεῖται ἐν τῷ ἐν Ἄνω Σύρῳ Ἰ. Ναῷ τοῦ
'Αγίου Νικολάου ὑπὸ τῶν Ἐφόρων αὐτοῦ Μνημόσυνον ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς τοῦ ἀπὸδωσαντος Θεμιστοκλέους Ζ. Πετροκόκκινου
Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ναοῦ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους
καὶ συμπολίτας μου.

Μετὰ εἰκοσιπενταετηθ διδασκαλικὸν βίον, τῇ
ἀποφάσει τῶν Σεβαστῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν,
μετατεθεὶς εἰς τὸ Ἄρχει ἐπιβεβλημένον αἰσθά-
νομαι καθήκον νὰ χαιροῦμαι τὴν γενέτειράν
μου γῆν καὶ ἅπαντας τοὺς φίλους καὶ συμπο-
λίτας μου οἵτινες ζωηρότατον ἐπέδειξαν τὸ
συμπληρικὸν αἰτῶν ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῇ ἐκ
Σύρου μεταθέσει μου.

Διὸ χαιροῦντις αὐτοὺς προσφιλῶς, εὐχομαι
νὰ ἐπανιδῶ αὐτοὺς εὐήμεροῦντας καὶ προα-
γομένους.

Νικόλ. Ι. Πολίτης
Καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἄρχει Γυμνασίου

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς
Ἑλλάδος δηλοποιεῖ

Ὅτι ὁ ἀποδιδώσας Μιχαῆλ Δαμηράλης
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16,303 καὶ ἀπὸ 9 9θρίου
1878 ὑποθηκικοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου
τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γεωργίου
Γρυπάρη ὠμολόγησεν ἑαυτὸν ὀφειλέτην
δραχ. 48,000 ἄστινας ὑπέσχετο νὰ πληρώ-
σῃ εἰς προθεσίαν ὀκτώ ἐτῶν ἀρχομένων
ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1879 καὶ εἰς 4 διετεῖς
δόσεις καταβλητέας.

Τὴν μὲν πρώτην τὴν 1 Ἰανουαρ. 1881.

Τὴν δευτέραν τὴν 1 Ἰανουαρίου 1883.

Τὴν τρίτην τὴν 1 Ἰανουαρίου 1885 καὶ

Τὴν τετάρτην τὴν 1 Ἰανουαρίου 1887

μετὰ τοῦ ἐτησίου τόκου ἐκάστοτε ἀπὸ
τῆς 1 Ἰανουαρίου 1879 ἐπὶ μὲν τοῦ ὀ-
φειλομένου κεφαλαίου πρὸς 6 ο/ο ἐν ὑπη-

ρημερεία δὲ πρὸς ὀκτὼ τοῖς ο/ο. Ὅτι λη-
ξασὼν τῶν προθεσιμῶν ἡ Ἐθνικὴ Τρά-
πεζα ἐπέταξε τὸν ὀφειλέτην διὰ τῆς ἀπὸ
1 Φεβρουαρίου 1891 ἐπιταγῆς της, νομί-
μως ἐγγραφείσης, νὰ τῇ πληρώσῃ δραχ.
27,569, ὅσα τῇ ὀφείλειεν ἐκ κεφαλ. καὶ
τόκων τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιταγῆς, ἐντόκως
πρὸς 8 ο/ο ἀπὸ τῆς 13 Δεκεμβρίου 1891
ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς.
Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς ταύ-
της ἐπλήρωσεν ὁ εἰρημέσος ὀφειλέτης ἀ-
πέναντι τόκων δραχ. 800, οὕτω δὲ τὸ
ὀφειλόμενον ποσὸν ἀνῆρχετο μέχρι τῆς
30 Σεπτεμβρίου 1900 εἰς δρ. 48,748.35
ἐντόκως πρὸς 8 ο/ο ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου
1900 καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχ. 90
ἐπίσης ἐντόκως 8 ο/ο. Ἐπακολουθησάσης
τῆς διαδικασίας του πλειστηριασμοῦ συμ-
φώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ΦΚΣΤ' Νό-
μου περὶ ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῆς Τρα-
πέζης, ὠρίσθη ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ
ἡ 15ῃ Ἀπριλίου 1901 ἐνώπιον τοῦ Συμ-
βολαιογράφου Νάξου Π. Σομαρίπα ὥρα
δὲ ἡ 10 ἕως 12 Π. Μ. διὰ πάντα τὰ
ἐνυπόθηκα ἀκίνητα, ἣτοι ἐνὸς περιβολίου
κειμένου εἰς χωρίον Ἐγκαραις τοῦ Δήμου
Βίβλου, μίας οἰκίας κειμένης εἰς θέσιν
«Κεραμικὸς» τῆς πόλεως καὶ Δήμου Νά-
ξου, καὶ ἐνὸς ἀμπελώνος κατὰ τὴν θέσιν
Κατσιγκρα, ὡς περιεγράφησαν ἐν τῷ ἀπὸ
15 Φεβρουαρίου 1911 προγράμματι πλει-
στηριασμοῦ, καὶ ὡς παρὰ πόδας τοῦ πα-
ρόντος περιγράφεται ἡ ἐν τῷ δήμῳ Νά-
ξου οἰκία. Ὅτι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖ-
σαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Ἐθني-
κὴ Τράπεζα, αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου, διὰ
πράξεώς της ὑπ' ἀριθ. 17098 συνταχ-
θείσης ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηρια-
σμοῦ ὑπαλλήλου αὐτὴν ταύτην τὴν ὀρι-
σθεῖσαν διὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἡμέραν,
καὶ διὰ τοῦ ἐν Νάξῳ πληρεξουσίου της
Παυσαν. Εὐστρατιάδου καὶ δυνάμει τηλε-
γραφήματος τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς Στεφά-
νου Στρέιτ, ἐπισυναφθέντος ἐν τῇ συνταχ-
θείσῃ πράξει, ἀνέβαλεν ἐπ' ἀόριστον τὸν
πλειστηριασμὸν τῆς ἐν τῷ δήμῳ καὶ τῇ
πόλει Νάξου κειμένης οἰκίας, καὶ ἐν τῷ
προγράμματι ἀναφερομένης, ἐπιφυλαχθεῖ-
σα νὰ ἐξακολουθήσῃ τοῦτον κατὰ τὴν
ἰδίαν αὐτῆς βούλησιν, ἐνετειλατο δὲ τὸν
ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον νὰ
προβῇ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πλει-
στηριασμοῦ ὡς πρὸς τὰ δύο ἀγροτικά
ἀκίνητα, ὧν ὡς τόπος πλειστηριασμοῦ
εἶχεν ὀρισθῆ ἡ πόλις τῆς Νάξου. Ὅτι
κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἐξεπλειστη-
ριάσθησαν τὰ δύο ταῦτα ἀγροτικά ἀκί-
νητα ἅτινα ἀπέφεραν ἐκπλειστηριασμα
δραχ. 7,030. Ὅτι ἐπομένως μετὰ τὴν ἀ-
φαίρεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τῆς ὀφειλῆς
τοῦ κεφαλαίου τόκων καὶ ἐξόδων ἔμεινεν
ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης κεφαλ.
τόκων καὶ ἐξόδων μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου
1901, ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, δραχ.
51,133,15 προστιθεμένων ἕκτοτε τόκων
πρὸς 8 ο/ο κατ' ἀνακεφαλαίωσιν. Ὅτι
μετὰ τοῦτο ἀπεβίωσεν ὁ ὀφειλέτης Μιχαῆλ
Δαμηράλης, οἱ δὲ νόμιμοι αὐτοῦ κληρονό-
μοι ἐδήλωσαν νομίμως, ὅτι δὲν ἀποδέχον-
ται τὴν κληρονομίαν, διέμεινε δὲ ἡ περι-
ουσία τοῦ ὀφειλέτου μας Μιχαῆλ Δαμη-
ράλη ἐκκεκλιμένη, καὶ συνεπῶς διωρίσθη
δικαστικὸς κηδεμὼν τῆς ἐκκεκλιμένης ταύτης
περιουσίας ὁ δικηγόρος Γ. Ἐξαρχόπουλος
ὅστις καὶ κατέλαβε τὴν περιουσίαν καὶ
δὴ τὴν ὑπὸ πλειστηριασμὸν οἰκίαν ὑπὸ
τὴν ιδιότητά του, διαχειριζόμενος ταύτην.
Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα
διὰ τῆς ἀπὸ 19 Μαΐου 1909 ἐπιταγῆς
της, κοινοποιήθεισας ἐν Ἐρμουπόλει τὴν
22 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους διὰ τοῦ δικασ-
τικῆτος Βασιλείου Παρασκευᾶ, ἐπέταξε
τὸν ἀντίδικον ὑπὸ τὴν ιδιότητά του εἰς

τήν πληρωμήν του οφειλομένου έως τής ημέρας τής επιταγής ποσού συμποσούμενου έως τής ημέρας τής επιταγής εις δραχ. 60,589,80 εντόκως από τής 30 Σεπτεμβρίου 1908 κατ' ανακεφαλαίωσιν προς 8 ο), και διά τὰ έξοδα τής επιταγής δραχ. 60.

Επειδή κατά την 30 Σεπτεμβρίου 1900 τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τής οφειλῆς ἀνήρχοντο εἰς Δρ. 48,748.45

Προστιθεμένων τῶν ἐξόδων ἀναγγελίας κατὰ τὸν πρῶτον πλειστηριασμὸν καὶ ἐτέρων δαπανημάτων . . . Δρ. 268.50

Τόκων μέχρι 15 Ἀπριλίου 1901 ἡμέρας τοῦ πλειστηριαμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων . . . Δρ. 2,116.30

» 51,133.15

Ἀφαιρουμένου τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων . . . Δρ. 7,030.—

Ἐμεινεν ὑπόλοιπον . . Δρ. 44,103.15

ἔντοκον ἀπὸ 15 Ἀπρ. 1901.

Προστιθεμένων τῶν τόκων ἀπὸ 15 Ἀπρ. 1901 μέχρι 30 Σεπτεμβρ. 1911 ἡμέρας πιθανῆς ἐκκαθαρίσεως μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν . . . Δρ. 54,604.90

Καὶ τῶν ἐξόδων ἀπογράφου κλπ. . . . Δρ. 9.20

Μένει ὑπόλοιπον οφειλόμενον κατὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1911 εντόκως

ἔκτοτε πρὸς 8 ο) . . . Δρ. 98,717.25

Διὰ ταῦτα

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ, ὅτι κατὰ συνέχειαν τῶν ἤδη γενομένων ἐκτελεστικῶν πράξεων καὶ κοινοποιήσεων τὰς ἐπελθούσας ἐπ' ἀόριστον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 17,098 τῆς 15 Ἀπριλίου 1901 ἐκθέσεως ἀναβολῆς καὶ κατόπιν τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν κηδεμόνα τῆς ἐκκειμένης περιουσίας τοῦ ἀποθιώσαντος οφειλέτου μας τῆς επιταγῆς πρὸς πληρωμὴν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΦΙΚΣΤ' ἐκτίθησιν εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νάξου Μιλ. Πραντοῦνα, ἢ τούτου κωλυομένου παντὸς ἐτέρου Συμβολαιογράφου τὴν ἐν τῇ πόλει Νάξου τοῦ δήμου Νάξου καὶ ἐν τῇ θέσει Κεραμεικῶν ἐνυπόθηκον οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν παραρτημάτων καὶ προσαρτημάτων τῆς, ἐκτάσεως περίπου 1000 μέτρων συνορευούσης ἀρκτικῶς με παραλίαν, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν πλευρῶν με ὁδοὺς καὶ πλατεῖαν, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους καὶ συμφωνίας τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προγράμματι.

Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ἦτοι ὀρισμένως τὴν δεκάτην ὀγδόην Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νάξου καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν τῆς πόλεως Νάξου, ἀρχόμενος δὲ ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρὸ μεσημβρίας τῆς εἰρημένης ἡμέρας, θέλει λήξῃ τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν καὶ ἀφοῦ παρέλθῃ ἢ μεσημβρία τῆς εἰρημένης ἡμέρας.

Πρώτην προσφορὰν ἢ Τράπεζα, προτείνει δραχμὰς 1000.

Ἡ ἐκτελοῦσα Τράπεζα περιγράφουσα τὰ πλειστηριαζόμενα ἀκίνητα δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν κακὴν περιγραφὴν, τὴν ἀκριβείαν τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ δι' οἰονδήποτε πραγματικὸν δικαίωμα βαρύνον τὸ ἀκίνητον ἢ οἰονδήποτε ἔλλειψιν αὐτοῦ.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἰς ὃν γενήσεται ἢ κατακύρωσις ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1859 Νόμου (ἀρ. 34) εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριαμοῦ ἢ Τράπεζα θέλει καταθέσῃ παρὰ τῇ ἐπιτοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπαλλήλῳ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐνεργηθειῶν διατυπώσεων, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται ὁ βουλούμενος νὰ ὑπερθεματίσῃ, νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικηγόρου Σ. Α. Μάτεση, ὅπως λάβῃ γνώσιν αὐτῶν.

Τὸ παρὸν ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῆ νομίμως εἰς τὴν ἐφημερίδα Ἐρμουπόλεως «Τὸ Βῆμα», θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τε τὸν κηδεμόνα τῆς κληρονομίας τοῦ οφειλέτου Γεώργιον Ἐξαρχόπουλον δικηγόρον, τοὺς ἐπὶ τοῦ πλειστηριαζομένου ἰακινήτου τυχὸν ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν Ταμίαν Νάξου καὶ θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ΦΙΚΣΤ' οριζόμενα μέρη.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 4 7βρίου 1911.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς ἐν Ἀθήναις ἰδρυμένης Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Σ. Α. Μάτεσις

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἐρμουπόλει σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1911 ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην Π. Μ. ὁ δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Δημήτριος Γ. Κυπραῖος, τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Μιχαὴλ Ναύτη πληρεξουσίου τοῦ Δημητρίου Γεωρ. Ψάλτη ὡς δωροδόχου τοῦ Ἰωάννου Μπίρη, κατοικοῦ Κορθίου, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Καλλιόπην Γ. Σκορδύλη, ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ἀπὸ 20 Μαρτίου 1902 καὶ ὑπ' ἀριθ. 228 Ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου μετὰ τῆς κάτωθι τούτου ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1911 παραγγελίας καὶ ἐπιταγῆς ἐχούσης ὡς ἐξῆς: «τὸ παρὸν ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ἐντέλλεται δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδόσῃ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Καλλιόπην Γ. Σκορδύλη ὡς κληρονόμον ἐξ ἀδιαθέτου τῆς ἀποθανούσης οφειλέτιδος μητρὸς τῆς Φραγκίσκας Γ. Σκορδύλη κατὰ τὸ 1)5 ἢ κατὰ τὸ 1)5 τρίτης διακατόχου τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐπιτασσομένην νὰ πληρώσῃ τῷ ἐπιτάσσοντι τὸ 1)5 τοῦ ἐκ δραχ. 1350 ἐπιδικασθέντος κεφαλαίου δραχ. 270 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 18 N)βρίου 1871 μέχρι σήμερον δραχ. 811.40 ἐν ὄλῳ δραχ. 1081.40 εντόκως πρὸς 9 ο)ο ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως τὸ 1)5 τῶν δικαστικῶν ἐξόδων τελῶν καὶ ἀπογράφου δραχ. 12.60 διὰ τὸ παρὸν ἀντίγραφον ἐπίδοσιν, ἐπιταγῆν, δημοσιέυσιν, διὰ τῆς παρὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὀρισθησομένης ἐφημερίδος δραχ. 14, ἐν ὄλῳ δραχ. 26.60 καὶ ταύτας εντόκως» καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς

(Τ.Σ.) Ν. Κορφιωτάκης Ὁ δικ. κλητῆρ Δ. Γ. Κυπραῖος

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἐρμουπόλει σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1911 ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην Π. Μ. ὁ δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Δημήτριος Γ. Κυπραῖος, τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Μιχαὴλ Ναύτη πληρεξουσίου τοῦ Δημητρίου Γ. Ψάλτη ὡς δωροδόχου τοῦ Ἰωάννου Μπίρη, κατοικοῦ Κορθίου μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Θεανῶν ἢ Θεοκλῆν Δημητρίου Ἰωαννίδου γένους Γ. Σκορδύλη ἀκριβῆς ἀντίγραφον, ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, τῆς ἀπὸ 20 Μαρτίου 1902 καὶ ὑπ' ἀριθ. 228, Ἀποφάσεως, τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου μετὰ τῆς κάτωθι τούτου ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1911 πα-

ραγγελίας καὶ ἐπιταγῆς ἐχούσης ὡς ἐξῆς: «τὸ παρὸν ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ἐντέλλεται δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδόσῃ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Θεανῶν ἢ Θεοκλῆν Δημητρίου Ἰωαννίδου γένους, Γ. Σκορδύλη ὡς κληρονόμου ἐξ ἀδιαθέτου τῆς ἀποθανούσης οφειλέτιδος μητρὸς τῆς Φραγκίσκας Γ. Σκορδύλη κατὰ τὸ 1)5 ἢ κατὰ τὸ 1)5 τρίτης διακατόχου τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐπιτασσομένην νὰ πληρώσῃ τῷ ἐπιτάσσοντι τὸ 1)5 τοῦ ἐκ δραχ. 1350 ἐπιδικασθέντος κεφαλαίου δραχ. 270 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 18 N)βρίου 1871 μέχρι σήμερον δραχ. 811.40 ἐν ὄλῳ δραχ. 1081.40 εντόκως πρὸς 9 ο)ο ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως τὸ 1)5 τῶν δικαστικῶν ἐξόδων τελῶν καὶ ἀπογράφου δραχ. 12.60 διὰ τὸ παρὸν ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν ἐπιταγῆν, δημοσιέυσιν, διὰ τῆς παρὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὀρισθησομένης ἐφημερίδος δραχ. 14, ἐν ὄλῳ δραχ. 26.60) καὶ ταύτας εντόκως» καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς

(Τ.Σ.) Ν. Κορφιωτάκης Ὁ δικ. κλητῆρ Δ. Γ. Κυπραῖος

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἐρμουπόλει σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1911 ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην Π. Μ. ὁ δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Δημήτριος Γ. Κυπραῖος, τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Μιχαὴλ Ναύτη πληρεξουσίου τοῦ Δημητρίου Γεωρ. Ψάλτη, ὡς δωροδόχου τοῦ Ἰωάννου Μπίρη κατοικοῦ Κορθίου μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Κατίναν Τουρκάλη νῦν δὲ Κωνστ. Ν. Βλαχάκη γένους Γ. Σκορδύλη, ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, τῆς ἀπὸ 20 Μαρτίου 1902 καὶ ὑπ' ἀριθ. 228 Ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου, μετὰ τῆς κάτωθι τούτου ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1911 παραγγελίας καὶ ἐπιταγῆς ἐχούσης ὡς ἐξῆς: «τὸ παρὸν ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ἐντέλλεται δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδόσῃ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Κατίναν Τουρκάλη νῦν δὲ Κωνστ. Ν. Βλαχάκη γένους Γ. Σκορδύλη, ὡς κληρονόμον, ἐξ ἀδιαθέτου τῆς ἀποθανούσης οφειλέτιδος μητρὸς τῆς, Φραγκίσκας Γ. Σκορδύλη κατὰ τὸ 1)5 ἢ κατὰ τὸ 1)5 τρίτης διακατόχου τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐπιτασσομένην νὰ πληρώσῃ τῷ ἐπιτάσσοντι τὸ 1)5 τοῦ ἐκ δραχ. 1350 ἐπιδικασθέντος κεφαλαίου δραχ. 270 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 18 N)βρίου 1871 μέχρι σήμερον δραχ. 811.40 ἐν ὄλῳ δραχ. 1081.40 εντόκως πρὸς 9 ο)ο ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως τὸ 1)5 τῶν δικαστικῶν ἐξόδων τελῶν καὶ ἀπογράφου δραχ. 12.60 διὰ τὸ παρὸν ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν, ἐπιταγῆν, δημοσιέυσιν, διὰ τῆς παρὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὀρισθησομένης ἐφημερίδος δραχ. 14, ἐν ὄλῳ δραχ. 26.60 καὶ ταύτης εντόκως» καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς

(Τ.Σ.) Ν. Κορφιωτάκης Ὁ δικ. κλητῆρ Δ. Γ. Κυπραῖος

Ὁ χειροῦργος ὀδοντοῖατρος κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἀνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεάν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαγακοῦ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 2 — 3 ὥρας μεταμεσημβριαν.

Ἐνοικιάζεται ἡ πλοσίον τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀλ. Γλαράκη, εἰς ἣν κατῴκει ὁ κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Σοφιανῷ δικηγόρῳ.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Πλατεῖαν «Καφενεῖον τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ» τοῦ κ. Ν. ΡΟΥΣΣΟΥ ἐφθάσαν **ΚΟΝΙΑΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΤΟΥΛ** παιλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ἀσυναγωνίστους.